

Mi lesz

a szegedi Tudományos

Híradó Mozival?

Néhány héttel ezelőtt örömmel jelentettük, hogy a Juhász Gyula Művelődési Otthon a TTIT támogatásával megindította a Tudományos Híradó Mozit. Az új, tudományos kisfilmeket vetítő mozi előadásai iránt az érdeklődés állandóan növekedett. Most mégis azt halljuk, hogy a mozi előadásait megszüntetik.

— Nem kapunk filmeket, — mondja a művelődési otthon igazgatója, Halmai Béláné, s mutatja az áprilisi havi programot. Kiderül, hogy egyetlen meghirdetett előadásra sem küldték el hiánytalanul a megállapodásnak leköötött filmeket. Jelenző például, hogy az április 25—26—28-ra hirdetett előadás négy filmje helyett pedig a „Hőember mint portás” című 15 perces mesefilmeket küldték, ami hasznos műsor lehet egy mesedélután, de semmi köze sincs a tudományos híradóhoz.

A TTIT-nek a MOKÉP „magyarázza a bizonyítványt”, mentegéldzik, okokat sorol fel. Az okok közt a legfontosabb, hogy elkopott a kópiák többsége, nincs mit kölcsönöznie. A műsort azonban olyan lista alapján állították össze, amit a MOKÉP küldött le, azzal a megjegyzéssel, hogy a listán szereplő filmek kölcsönözhetők. A műsort egy hónappal előre közölték a MOKÉP-pal, s a 25-i előadásra a vállalat szó nélkül, előzetes levél, telefonhívás, értesítés nélkül leküldött egy, a céljának meg nem felelő filmet, amit nem vetíthettek, — 15 perces filmmel nem lehet kétórás műsort adni. A MOKÉP a kölcsönzési díjat mégis felszámolja, — hiszen miért ne számolná fel? Ő küldött filmet! Igaz, hogy négy helyett egyet, igaz, hogy a küldött filmmel semmi köze sincs a hirdetett műsorhoz, de az mit izgatja a MOKÉP-et. Emiatt izguljon a művelődési otthon. Hanem tudja játszani a filmet, ne játssza, de a kölcsönzési díjat fizesse be!

Nem hinnénk, hogy ez tisztességes fizet, s azt sem, hogy a tudományos ismeretterjesztés ügyének szolgálata megtűri az ilyen eljárásokat. A MOKÉP ne adjon ki családok-kölcsönzési jegyzéket, csak olyan megállapodásokat kössön, amiket teljesíteni tud, s ne küldjön ügyfelei nyakába használhatatlan filmeket csak azért, hogy teljesítse a „bevételi tervet”. A filmraktárt pedig sürgősen egészítsék ki.

A MOKÉP kifogásai nem elfogadhatók. Kevés filmmel is lehet jól, tervszerűen gazdálkodni. Hogy a jó filmek Pesten állandóan kézben vannak? Budapest nem az ország. A természettudományos ismeretközlés vidéken is fontos feladat. Erre is gondolhatna a MOKÉP, különösen akkor, mikor a vele való megállapodás alapján rendszeres, állandó előadások sorozata indult meg, s az előadások sikerét éppen a MOKÉP megbízhatatlansága veszélyezteti.

AZ MSZMP HÍREI

Pártaktív-értekezletet tart ma délután 2 órakor az MSZMP Szeged városi intéző bizottsága a Kálvin téri partházban. Az aktív-értekezleten az MSZMP-alszervezetek vezetői, a pártaktivisták, a gazdasági vezetők vesznek részt. Az értekezlet előadójá ifj. Komócsin Mihály elvtárs, az MSZMP

A bontakozó munkaverseny

átsegíti a megnövekedett feladatokon

a Szegedi Kenderfonógyárat

Amikor a Kenderfonógyárban egy-két optimista munkás kezdte újjászervezni a lejáró versenymozgalmat, sokan csak mosolyogtak és legyintettek, nem hitték abban, hogy törekvésük hamarosan visszhangra talál. Nem volt könnyű dolguk, hiszen az ellenforradalom idején a Kenderfonógyár vezérkara is azzal kezdte tevékenységét, hogy egyszer s mindenkorra száműzni akarta a versenymozgalmat. Sokan később sem nyugodtak bele abba, hogy az eltemetett mozgalom életadni kezdett, s újabb rohamra indultak. Agitációjukban arra esküdöztek, hogy az új versenyeredményeket ismét normává hitelesítik, s újra csak a „szlárok” élvezik a mozgalom előnyeit.

Nem a hivatalozókban...

Az üzem kommunistái ennek ellenére egy percre sem mondtak le arról, hogy a szocializmus építéséhez hozzájáruljon a munkásság szabad életében már hagyománnyá vált nemes versengést újjáélesszék, megreformálják, és népgazdaságunk eleven hatóerejévé fejleszték.

Hosszas viták és tanácskozások után sikerült megtalálni azt a formát, amely legjobban megfelel a népgazdaság jelenlegi érdekeinek, s ugyanakkor erkölcsös, igazságos és vonzó is. A versenyeredmények középpontjába a géphatások kihasználását helyezték, és kidolgozták az elbírálás új módszerét is. Elszórtan nem a hivatalozókban, hanem a munkatérben dől el — a munkások véleménye és teljesítménye alapján —, hogy ki a legérdemesebb a kifizűtött értékes tárgyutalmakra.

Egyre több a „hővezető”

A versenymozgalom önkéntessége érdekében úgy döntöttek, hogy csak az vesz részt a versenyben, aki ezt a szándékát külön bejelenti, azaz „nevez”. Eleinte nem tolatkodtak a munkások a nevezési lapokért, sőt volt olyan osztály is, amely egyenesen elzárkózott a versenytől, de miután meggyőződtek arról, hogy a versenymozgalom megzabadoztatta a bürokratikus kötöttségektől, csakhamar tömegesen jelentették be a részvételüket. Ma már ötszázra tehető azoknak a munkásoknak a száma, akik igényt tartanak a kifizűtött versenyjutalmakra, és napi munkájukon keresztül

igazolják, hogy nem egyszerű formáságnak, hanem egyéni és társadalmi szempontból is hasznos dolognak tartják a versenyt. Benevezett az egész kötéltüzer, a vizesfonóból az összes dolgozó, a simító minden dolgozója, és valamennyi művezető, — a darabbérés munkások háromnegyed része,

Sőt az érdeklődés egyre fokozódik: újabb dolgozók szándékoznak bekapcsolódni az érdekes versengésbe, csak hogy ma már vita folyik az üzemben arról, hogy elfogadható-e ezeknek az embereknek a nevezése. Arról van szó, hogy a munkások egy része hosszú idő óta versenyben dolgozik, s igazságtalanul tartaná, hogy azok is egyenlő eséllyel induljanak a tárgyjutalom elnyeréséért, akik csak most gondolták meg magukat. Ennek az enyhé tiltakozásnak van valami erkölcsi alapja, de úgy gondoljuk, az üzem sok más munkásságával együtt, hogy az elzárkózás nem volna jogos, hiszen az elbírálásnál a második negyedévben majd azt is figyelembe vehetik, hogy ki mikor csatlakozott a mozgalomhoz.

Az első eredmények

Annak ellenére, hogy a versenymozgalom nem terjed ki minden dolgozóra, erőteljesen érezni lehet a mozgalom hatását, s ez különösen megmutatkozott a május 1 előtti kétnapos ünnepi műszakban, amikor a versenyzők magukkal rántották az egész munkásgárdát, s így ezen a két napon csúcsteljesítménnyel rukkoltak ki.

Az újjászervezett versenymozgalomnak még nincs hosszú története, de eredménye már mérhető és elismerésre méltó. A legjobb osztályok közé tartozik a cernázó és a simító, ahol a tervezett géphatásfokot majdnem 15 százalékkal szárnyalták túl. De a kártyolón még ennél is kimagaslóbb eredmény született. Valahogy akadozik még a munkalendület az előfőnóban, mivel a géphatásfok kihasználásában csak keveset emelkedett az alapkövetelmény fölé.

Belejátszott a bontakozó verseny az első negyedévi

eredmények alakulásába is, és egyrészt ebből ered, hogy gyorsan talpra állt ez a kulcsüzem és adósság nélkül zárta az első három hónapot. Az áprilisi közel 109 százalékos teljesítmény pedig jó részt a versenymozgalom javára írható.

Újabb sikerek előtt

Májusban — a export hónapjában — még nehezebb lesz a kendergyáriak dolga, mivel a külföldi szállításra készülő fonalak gyártása nagyobb részt erre a hónapra sűrűsödik össze. Ez tovább gazdagítja a versenyeredményeket, hiszen sokkal jobban kell ügyelni a minőségre.

Nemcsak ez a hónap, hanem az egész negyedév nehezebb lesz, mint a korábbi, mert semmivel sem kisebb a jelenlegi terv, mint más normális negyedévekben volt, hanem valamivel feszítettebb is, hiszen munkaigényesebb, finomabb fonalakat kell gyártani. De a megnövekedett feladatokon újra és újra átsegíti a Kenderfonógyárat a bontakozó és egyre nagyobb munkacsoportokat magával ragadó munkaverseny, s ezért semmi ok nincs a kételkedésre, — biztosan újabb sikereket hoz a második negyedév is.

Folytatják a tanúk kihallgatását a lakáspanamázók ügyében

A mai nappal együtt immár negyedik napja tárgyalja a városi bíróság dr. Somos-tanácsa a szegedi lakáspanamázók bűnperét. A tegnapi nap folyamán a közel negyven megidézt tanú közül számosat kihallgattak, illetve szembesítettek a vádlottakkal. A szerdai tárgyalási nap érdekes színtöltő volt András Imre tanúvallomása. András ugyanis egy hatos lakáscsere egyik alanyaként 30 ezer forintot adott át annak idején dr. Bertényi Andornak, az elsőrendű vádlottnak, aki a MÁV lakásügyi kérdések mellett „szívesen” foglalkozott nem vasutasok lakáscseréinek ügyleteivel is.

Egy másik tanú, Császár Júlia vallomása sem volt érdektelen. Az ő lakásügyét Péter Pál borbély intézte „hivatalból a díjátalanyságra”, ami a válóságban azt jelentette, hogy a Császár Júlia által adott 6 ezer forint teljes egészében, vagy jó részben Péter Pál zsebében maradt. A haterző forintból állítólag Péter Pál 1800 forintot visszaadott Császár Júliának. A szembesítéskor azonban Császár Júlia szemébe mondta a másodrendű vádlottnak, Péter Pálnak, hogy ez nem igaz, nem kapott vissza egy fillért sem tőle. Hogy valóban mennyi összeget is kapott Péter Pál, az valószínűleg egy másik megidézt tanú, Póty György né vallomásából derül majd ki.

Császár Júlia vallomásaiban azt is elmondta, hogy lakáscseréje ügyében Péter Pál mellett dr. Bertényi is érdekelt fél volt, amennyi-

ben a CSOMIK alkalmazójának, Vincze Józsefnek — a lakáspanama harmadrendű vádlottnak — „fáradózsaiért” kétszáz forintot saját zsebéből fizetett ki. Ezt a kétszáz forintot felerészben egyik alkalommal Császár Júlia Péter Pál társaságában át is adta dr. Bertényinek. Melleleg, említésre méltó, hogy Péter Pál még külön kért Császár Júliától száz forintot bélyegilletékre. Vincze József észrevételére Császár Júlia hangsúlyozta, hogy kettőjük között — jóllehet, Vincze felesége révén ismeretségi viszonyban voltak — erről a 200 forintról soha szó nem esett. Ezek szerint Vincze ezt az összeget nem is kapta meg dr. Bertényitől.

Császár Júlia vallomása kicsit elevenebbé tette a védőügyvédek figyelmét is. Péter Pál védője, dr. Eisner Manó ügyvéd nehezen akarta megérteni, hogy Császár Júlia tulajdonképpen egyszer 6 ezer, majd 200, illetve 100 forintot fizetett ki Péter Pálnak, illetve dr. Bertényinek. Végül is a tanácselnök dr. Eisner ügyvéd okvetlenkedésére — amit a nagyszámú érdeklődő hallgatóság hangos derűje kísért — felolvasta Péter Pálnak az ügyész előtt tett korábbi terjedelmes vallomását, illetve annak mintegy három gépelő oldalnyi részét. Ezt megelőzően azonban a tanácsvezető rendreutasította Péter Pált, aki Császár Júliával szemben a szembesítéskor „összevesszette” észrevételezési, kérdési jogát a rendreutasítás fogalmával.

SEGÍTSÜNK EGYMÁSON

Rendszabályokat az összevissza kerékpározók ellen a Kossuth Lajos sugárúton — Porelszívót a Tancsics Tsz darálójának! — Különjáratokat a vasárnapi szórakozóknak — Bonyodalmak a jegyes tej kiadása körül — Hozzák rendbe a Lenin körút 12. számú ház udvarát

Az utóbbi időben több megszívlelendő cikk jelent meg lapunkban a közlekedés fontosságáról. Hozzászóló riport is napvilágot látott. A gyalogjárók épségének érdekében fogadják el hozzászólómat, mely végeredményképpen közérdekű.

A Kossuth Lajos sugárút jó részét kerékpározók részére képezték ki a villamos sínek mentén. Ezt a kényelmet azonban a kerékpározók nagy része úgy fogta fel, hogy ott összevissza karikázhat. Vagyis nekik az a fontos: merre visz útjuk, tehát nem imponál a közlekedési rend.

A kerékpározók a villamosvasút haladási irányával párhuzamosan közlekedhetnek. Egy eset: a megállónál sok a villamosra várakozó, és lesi a villamos érkezését — arra néz. A „vadkerékező” azonban ellenkező, szabálytalan oldalról hátba támadja, lármázik, hogy miért nem tér ki neki stb. A szabályos menetel használó kerékpározókat is leterrorizálják az önző koca-kerékpározók.

Előfordult néha összezsaladás is...

A közlekedési szabálynak ezt a kis kihágást képező részét nem ellenőrzik. Sokat villamosozom szolgáltatónál fogva. Ezeket sokat látom és sérelmezem. Hírlapi ismertetés, kioktatás és ellenőrzés itt is bizonyára meghozza gyümölcsét majd idővel, mert sokan vannak a csökönyösök és kevesen a szabályosak.

Ezt a kis ismertetést egy időben küldöm meg a közlekedési rendőrségnek és lapunk szerkesztőségének.

KOVÁCS GYÖRGY

A Vértanúk tere 2. szám alatt március közepétől működik a Tancsics Tsz darálója. A megindulásról a Szegedi Néplap is hírt adott. A környékbeli gazdák egyre nagyobb számban keresik fel. Csak egy baj van! A tsz elnöke a háztulajdonossal úgy egyezett meg, hogy a padlásra porelszívóberendezést

épít a tsz. Ez mind a mai napig nem történt meg, holott az elnök három alkalommal, a daráló vezetője pedig számtalanszor megígérte.

A házban öt gyermek van, köztük kettő még egészen kicsi, akiket a beszálló por miatt nem lehet leengedni az udvarra. Azonkívül kellemtelen az, hogy a lakások ajtaját és ablakait állandóan zárva kell tartani.

Szíveskedjenek az illetékesek figyelmeztetni a sürgős intézkedésre.

A ház lakói

Sok szórakozni vágyó fiatal panaszra ez és a mamaké is. Azok, akik a város külső részén laknak, azok panaszra ez! Mivel megszünt a kijárási tilalom és a művelődési otthonokban este 11 és 12-ig van táncmulatság, gyalogolni kell pár kilométert. Szeretnénk, ha meg lehetne ezt valahogy oldani, mégpedig úgy, hogy vagy villamos, vagy busz menne persze szombaton, vasár- és ünnepnapon minden vonalon. Elég volna egy vonalon egy kocsit, úgyhogy 11 órakor és éjfélkor indulnának a központi megállótól és a Mérey kitértől, vagy a busz az Anna forrástól. Inkább megfizetnénk a dupla menetdíjat! Kérjük, ha lehet, panaszunkat orvosolják és továbbítsák az illetékesekhez — írják külvárosi olvasóink.

Azzal a panasszal fordulok a rendőrséghez, hogy udvarunk (Lenin körút 12.) valóságos boszorkánykonyha és az ember ha későn tér haza munkájából, még a nyakát is könnyen kitörheti. A házban ugyanis az udvari épületekhez vizet szereltek fel és az udvar fel van ásva, árkolva, a köveket felszedve még a múlt év novemberében. Azóta úgy van, senki sem törődik vele. Mi, lakók szeretnénk biztonságban járni az udvaron és jó lenne, ha az illetékesek felszólítanák a szerkesztőség, az

udvar pedig játszótérnek maradna, mivel a házban 12 gyermek van.

F. I. gyár munkás

A Kiskereskedelmi Vállalat Gízella téri élelmiszerüzletében május 2-án már reggel 8 óra 10 perckor nem voltak hajlandók kiadni a jegyes tejet az egyik vevőnek — írja A. K. olvasónk. Ezután a vevő felhívta a Kiskereskedelmi Vállalat központját, s megkérdezte, hogy meddig kell a jegyes vevőket az áruadában kiszolgálni. Azt a választ kapta, hogy 9 óráig kell a kiadást általában befejezni. A központ beavatkozására azután csakugyan, de csak 9 óra után juthatott a vevő a tejhez, egy csomó megjegyzés kíséretében.

Szabad ilyesminek előfordulni? Hát szabad egyes elárúsítóknak így bánni a vevőkkel — kérdezi olvasónk.

Tűzfával szélhámoskodott

Zádori Lajos Szeged, Gyula utca 8. szám alatti lakos folyamatos csalásokat követett el különböző személyekkel szemben. Nemlétező tűzfát és falemezt adott el jóhiszemű ügyfeleinek, akiket előlegként kisebb-nagyobb összegeket kért, s a pénzt barátaival elmulatta. Eddig több mint tíz károsult jelentette a rendőrségen Zádori Lajos csalásait, mivel a különböző határidők lejártá után sem érkezett meg az ígért és jó pénzért eladott tűzfát és falemez. Zádori Lajos egyéb bűncselekményekben is gyanúsítható, ügyében tovább folyik a nyomozás. A városi rendőrkapitányság büntügyi osztálya (volt Tisza-szálló földszint 31-es szoba) kéri azokat a károsultakat, akik eddig még nem jelentették Zádori Lajos bűnös üzemeltetését, hogy feljuttassák minél előbb tegyük meg.